

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: FRPS/261/2011/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

19/2012. (I. 31.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ 2011. május 7-én előterjesztett **panaszát** a 2012. január 31-én megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – a M. Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot csekély mértékben sértő intézkedésre került sor.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2011. május 7-én elektronikus úton terjesztette elő panaszát – amelyet 2011. június 7-én aláírásával is megerősített – a Testületnél a vele szemben 2011. április 29-én foganatosított rendőri intézkedés, illetőleg annak elmulasztása miatt.

I.

1) A panaszos beadványában előadta, hogy 2011. április 29-én a helyi Városházán nyilvános testületi ülés volt, ezért mind a testület ülésén, mind pedig a Városházán felvételt kívánt készíteni.

A panaszos jelezte a Testület felé, hogy a város vezetőjével illetve a városvezetéssel hosszabb ideje konfliktusban áll, mivel – állítása szerint – több esetben leleplezte őket. Ebből kifolyólag minden módon igyekszik a városvezetés a panaszos tényfeltáró tevékenységét leplezni. A panaszos szerint erre vezethető vissza, hogy önkormányzati rendeleteket változtattak, illetve újabb rendeleteket hoztak meg.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

A panaszolt alkalommal a biztonsági őr felszólította a panaszost, fejezze be a felvételkedzítést, mert az tilos az épületben, azaz azt csak engedéllyel lehet készíteni. A panaszos ekkor hivatkozott az Állampolgári Jogok Országgyűlési Biztosának ezzel kapcsolatos megállapításaira, továbbá az Alkotmányra és a sajtószabadságra. Ezzel egyrészt arra kívánt utalni, hogy egy állami intézményben van, és közszereplőkről kíván felvételt készíteni.

A biztonsági őr 8 óra 15 perckor, mivel a panaszos tevékenységét továbbfolytatta, a rendőrséget hívta. A rendőrség ennek ellenére nem jelent meg, ezért a panaszos 8 óra 38 perckor szintén bejelentést tett tevékenysége okán. Ezt követően, „nagy sokára” megérkezett a rendőrség.

A panaszos megjegyezte, a rendőri intézkedést videokamerával rögzítette, amelyet csatol beadványához.

Az intézkedést vezető rendőr a „Jó napot!” köszönés után, bemutatkozás nélkül kérte a panaszos személyi igazolványát. A panaszos megkérdezte tőle, hogy „miért”, mire azt felelte, „mert fokozott ellenőrzés van elrendelve az ország területére”. A panaszos kérte a Testülettől győződjön meg ennek valóság tartalmáról.

Ezután az intézkedő rendőr bediktálta adatait a rádióján keresztül az ügyeletre, vélhetően annak igazolására, nem áll-e körözés alatt a panaszos. A panaszos sérelmezte adatai ilyen formában történt ellenőrzését.

A rendőr mindeközben megkérte a panaszost, ne kamerázzon, mire a panaszos közölte, hogy felveszi a rendőri intézkedést. Az eljáró rendőr erre úgy reagált, ebben az épületben egy tábla és egy önkormányzati rendelet tiltja a videofelvétel készítését. Hozzátette azt is, illetve a szabálysértési törvény. A panaszos megkérdezte, melyik szabálysértésre gondol, amelyre úgy felelt, az egyes szabálysértésekről szóló 218/1999. (XII. 28.) számú Korm. rend. (a továbbiakban: Szabs. rend.) 26. § b) pontjára. A panaszos erre kijelentette, azzal nem ért egyet.

Mindezek után – ahogy a felvételen is jól látható – az intézkedő rendőr nem tudta, mit csináljon. Elkezdett fenyegetőzni, illetve sértegette a panaszost.

A rendőr ezután közölte, fel fogja jelenteni, illetve, amennyiben folytatja a szabálysértést, annyiban elő fogja állítani. A panaszos erre azt mondta, hogy azt folytatni fogja, mire a rendőr azt felelte, „mennek egy kört, hátha jobb belátásra” tér a panaszos, illetve a „józan esze felülkerekedik az akaratosságán”. Amennyiben nem így lesz, visszamennek és előállítják.

A panaszos nem értette valójában milyen szabálysértést is követett el, és ha azt ő továbbfolytatta, akkor miért nem intézkedtek vele. Megjegyezte, ezzel tették számára világossá azt, hogy semmilyen szabálysértést nem követett el.

Miután elmentek a rendőrök, a biztonsági őr szinte azonnal bejelentést tett a rendőrségre, azzal, hogy a panaszos tevékenységét továbbfolytatja. A rendőrség hosszú idő eltelte után sem érkezett ki, ezért a panaszos is bejelentéssel élt, és jelezte, hogy továbbra is videofelvételt

készít, ezért a törvénytelenység miatt intézkedést kér. A panaszos utalt arra, hogy az általa csatolt videofelvételből is kitűnik, a rendőrség intézkedést nem kezdeményezett ezután vele.

A panaszos említést tett arról, hogy beadványához csatolja a lapkiadó engedélyét, ami a rendőrkapitányság birtokában van, és a rendőrség számára ismeretese a panaszos által szerkesztett és kiadott időszakos lap lapszámai.

2) A panaszos megküldte az Oktatási és Kulturális Minisztérium 2006. december 11-én kelt, a M. V. című időszakos lap adatainak megváltoztatásáról szóló határozatát. A határozat szerint az időszakos lap alapítója, szerkesztőségének vezetője és kiadója a panaszos.

3) A panaszos megküldte a rendőri intézkedésről, és az azt megelőzően, illetve az azután történetekről készült felvételt, amelyen összességében a következő látható.

Látható amint a panaszos megérkezik a városházára, majd lépcsőn felérve a testületi ülés termének ajtajában egy biztonsági őr tartóztatja fel és megkéri, hogy hagyjon fel a felvételt készítéssel. A panaszos a kérésnek nem tesz eleget, mire a biztonsági őr rendőri segítséget kér, majd ismételt, többször kéri a panaszost, hagyja abba a felvételt készítést. A panaszos közli, hogy a felvételt az Egyenlő Bánásmód Hatóságnak és az Ombudsmannak szeretné elküldeni, majd pedig próbál bejutni a testületi ülésre, illetve sérelmezi, hogy abban ismételt megakadályozzák.

Nem sokkal később két egyenruhás rendőr érkezik a helyszínre, majd a kölcsönös „Jó napot” köszönés után a következő párbeszéd hallható.

Rendőr: Jó napot I., kérem szépen egy személyi igazolványt.

Panaszos: Megkérdezhetem, hogy miért?

Rendőr: Fokozott ellenőrzés van elrendelve az egész ország területére, azért.

Panaszos: És csak én miattam?

Rendőr: Dehogyan is.

A rendőr ezután megkísérli lekérni rádión keresztül a panaszos adatait, majd kis türelmet kér a rendszer lefagyása miatt. A panaszos mindez idő alatt folytatja a kamerázást, és a párbeszéd az alábbiak szerint folytatódik:

Rendőr: I., ne kamerázzon.

Panaszos: A rendőri intézkedést nyugodtan felvehetem.

Rendőr: Igen, csak nézze meg azt a táblát. Vegye fel azt is, jó? És van ehhez még egy önkormányzati rendelet is, plusz a szabálysértési törvény, de azt a múltkor már elmondtam Önnek.

Közben a panaszos az említett táblára közelít kamerájával, amelyen az olvasható, az épületben videó- és fényképfelvétel készítése engedély nélkül tilos. Ezt követően pedig hallható:

Panaszos: Nem tudom, hogy milyen szabálysértés hatálya alá esik.

Rendőr: A 218/1999., egyes szabálysértésekről szóló kormányrendelet, és annak a 26. § b) pontjába. Jó?

Panaszos: Igen?

Rendőr: Igen. Most már ezt is tudja.

Panaszos: Nem értek vele egyet.

Rendőr: Nem ért vele egyet? Hát, akkor el kell indulni a szavazáson, képviselőnek kell lenni, be kell adni törvényjavaslatot, vagy kormányrendelet módosításra javaslatot, és akkor meg lehet változtatni.

Ezután a rendőr a 8-as kódra hivatkozással ellenőrzi rádión keresztül a panaszos adatait. A lekérdezés után visszaadja a panaszosnak igazolványát. Majd így folytatódik párbeszéd:

Rendőr: Mi a helyzet, I.? Megértette már, hogy itt nem lehet kamerázni?

Panaszos: Én csak az Ombudsman jelentéseit, az Alkotmánybíróság határozatait és az Alkotmány, és sajtószabadság rendelkezéseit követem.

Rendőr: Csak maga nem sajtó.

Panaszos: Megmutassam az engedélyem?

Rendőr: Nem azt kérdeztem, hogy mit csinált otthon a „sufnitunningban”, hanem mutasson egy olyat, ami országosan bejegyzett és regisztrált, mert nekem meg papírom van arról, hogy nincsen bejegyezve.

Panaszos: A kulturális minisztériumnál be vagyok jegyezve, itt a papírom.

Rendőr: Maga nem kultúra.

Panaszos: A kulturális minisztériumnál be vagyok jegyezve, M. V. szerkesztősége, itt van. Adjam át?

Rendőr: M. V.? Mutasson egy példányt, az e havi példányt, vagy az e hetit, vagy az e napit.

Panaszos: Ez közéleti lap, nem heti lap, ez időszakos lap. Akkor jelenik meg, amikor van rá pénzem.

Rendőr: Ja, hébe-hóba.

Panaszos: Így van, van ilyen.

Rendőr: I., ezért fel fogom jelenteni, hogy itt kamerázik. Hogyha a későbbiekben bejelentést fogunk kapni, és felszólítom, hogy hagyja abba a kamerázást, akkor szabálysértés továbbfolytatása miatt elő fogjuk állítani, és mint a szabálysértés elkövetési tárgyát, a kamerát le fogjuk foglalni. Jó?

Panaszos: Továbbfolytatom.

Rendőr: Teszünk egy kört, hátha jobb belátásra bír és a józan esze felülkerekedik az akaratosságán.

Panaszos: Továbbfolytatom.

Rendőr: Most megyünk és feljelentem, aztán visszajövünk, ha még itt lesz és jelentik nekünk.

Panaszos: Mikor, mennyi időt kell várnom?

Rendőr: Miért, nem ér rá?

Panaszos: Lenne épp más elfoglaltságom is.

Rendőr: De most azt szeretné, ha előállítanánk?

Panaszos: Én azt szeretném, hogy a törvényeket mindenki betartaná és betartatná.

Rendőr: Hát maga nem tartja be soha.

Panaszos: Én igyekszem, eddig mindig azt állapították meg, hogy betartottam.

Rendőr: Ki?

Panaszos: Bíróságok, ügyészség, rendőrség, volt már egy pár eljárás ellenem. Miért mennek el most meg?

Rendőr: Még egyszer elmondom, hátha jobb belátásra bír. Most elmegyünk, feljelentjük, és ha vissza kell jönnünk, akkor előállítás. Jó? A hivatkozott passzust megértette?

Panaszos: Megértettem, csak rossz a hivatkozás.

Rendő: Miért, maga jogász? Van jogi végzettsége?

Panaszos: Valamelyest ismerem, laikus vagyok.

Rendő: Ez egy jó szó volt.

Panaszos: Így van.

A panaszos ezután kommentálja a történeteket: láthatjuk, hogy a rendőrök elmentek, a múltkor előállítottak. Ezután a panaszos értetlenségének ad hangot, majd a biztonsági őr ismételtlen megkéri, hagyjon fel a kamerázással. A panaszos megkéri újfent a biztonsági ört, tegyen bejelentést arról, hogy a törvénysértő cselekményét továbbfolytatja. A biztonsági őr bejelentést tesz, és rendőri intézkedést kér. A felvételen ezután városházán történtek, a képviselők és a képernyőn kivetített testületi ülés láthatók.

II.

A Testület az ügy érdemi vizsgálata, a tényállás pontosabb megismerése érdekében felvilágosítást kért az Országos Rendőr-főkapitányság Ellenőrzési Szolgálatán keresztül az illetékes rendőri szervtől, valamint megküldeni kérte az üggyel kapcsolatos rendőrségi dokumentumokat, és a konkrét kérdésekkel kapcsolatban a rendőrség álláspontját.

1) A Rendőrkapitányság vezetőjének tájékoztatása szerint 2011. április 29-én 8 óra 15 perckor a Polgármesteri Hivatal biztonsági őre tett bejelentést arról, hogy a panaszos a polgármesteri hivatal épületében videofelvételt készít, annak ellenére, hogy tudomással bír arról, hogy ezt a tevékenységet önkormányzati rendelet engedélyhez köti.

Ezzel párhuzamosan 8 óra 38 perckor a panaszos is bejelentést tett a rendőrkapitányság ügyeletére, és jelezte, hogy szabálysértést követ el és kérte a rendőri intézkedést a saját maga által megvalósított szabálysértés megszüntetése érdekében.

A bejelentés alapján egy r. százados, a Rendőrkapitányság Közrendvédelmi- és Határrendészeti Osztályának vezetője, továbbá egy r. őrnagy, az osztály kiemelt főreferense jelent meg a helyszínen és kezdett intézkedést a panaszossal szemben, aki a tanácsterem előtt a folyósón videokamerával felvételeket készített.

Ezt követően a rendőrkapitányság vezetője a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 13. § (1) bekezdését idézte, majd azzal folytatta, hogy a rendelkezésre álló adatok alapján megállapíthatóvá vált, hogy az intézkedés ténybeli alapját az adta, hogy a polgármesteri hivatal biztonsági őre bejelentéssel élt, miszerint a panaszos szabálysértést követ el. A panaszos szintén bejelentéssel élt saját maga ellen, ami a rendőrkapitányság vezetőjének álláspontja szerint „egyértelműen arra utal, hogy a panaszos ismételtlen, immár sokadik alkalommal rendőri intézkedést provokált”. Ennek célja – véleménye szerint – az volt, hogy „a bármilyen formában lezajló rendőri intézkedéssel szemben panasszal élhessen”. Kifejtett okok alapján a rendőri intézkedés indokolt volt, és az a hivatkozott jogszabályi rendelkezésen alapult.

Az eljáró r. százados nyilatkozata szerint az intézkedést a napszaknak megfelelő köszönéssel kezdte meg, majd bemutatkozott, közölte az intézkedés okát és célját. A rendőrkapitányság vezetője megállapította, hogy az intézkedő rendőrök eleget tettek a rendőr azonosítására vonatkozó rendelkezéseknek, majd idézte az Rtv. 20. §-a által rögzítetteket.

A rendelkezésre álló adatok alapján azt is megállapította, hogy az eljáró r. százados és az öt biztosító r. őrnagy egyenruhában látta el a szolgálati feladatát, amelyen a névkitűző és a szolgálati jelvény is jól láthatóan el volt helyezve. Mindezeket túl a r. százados az intézkedés megkezdésekor bemutatkozott, majd közölte az intézkedés okát, vagyis azt, hogy bejelentés érkezett, mely szerint a panaszos szabálysértést követ el. Az intézkedés célja ez esetben az esetleges szabálysértés tényének megállapítása, és annak megszüntetése volt.

A panaszos magatartása egyértelműen felvetette a szabálysértés megalapozott gyanúját a következők okán. M. Város Önkormányzatának szervei szervezeti és működési szabályzatáról szóló 23/1998. (XI. 20.) önkormányzati rendelet – akkor hatályos – 3. számú melléklete VI. fejezete 1. pontjában foglaltak szerint: „a hivatali ügyintézés során a polgárok személyes adatainak védelme, valamint a Polgármesteri Hivatalban dolgozó köztisztviselők és egyéb alkalmazottak személyes adatainak védelme érdekében engedély nélkül tilos a Polgármesteri Hivatal épületében videó- és fényképfelvétel készítése.” A hivatkozott önkormányzati rendelet e tilalom alól taxatív módon kivételeket fogalmaz meg az alábbiak szerint.

„E tilalom alól kivételt képez:

- az akkreditált médiaszolgáltatók által a képviselő-testület és bizottsági üléséről készített felvételek, valamint
- egyedi kérelem alapján adott engedély. Az egyedi engedélyt - írásbeli kérelemre - a jegyző adja meg. A kérelemben meg kell jelölni a felvételek készítés célját, a felvételek tárolási idejét, valamint mellékelni kell az érintettek írásbeli hozzájárulását.”

A panaszos egyébként az intézkedés megkezdésekor is folyamatosan kamerázott, vagyis a szabálysértés tényét az intézkedő rendőrök is észlelték, tehát az intézkedési kötelezettség a szabálysértés megszüntetésére a kérését követően is fennállt.

A biztonsági őr a kérésző rendőröket is tájékoztatta, hogy az önkormányzat fent hivatkozott rendeletben engedélyhez köti az épületben történő felvételek készítését, és tájékoztatta arról is őket, hogy a panaszos nem rendelkezik ilyen engedéllyel sem magánszemély, sem sajtó képviselői minőségben.

A rendőrkapitány a beszerzett tények alapján a kivizsgálás során megállapította, hogy a panaszos a rendőri felszólításra nem volt hajlandó a szabálysértést befejezni, azaz folyamatosan felvételeket készített, és még akkor is ezt tette, amikor a r. százados felolvasta neki a felvételek készítését tiltó önkormányzati rendeletet. A panaszos elmondta, a rendelet tartalmát megértette, azonban úgy nyilatkozott, hogy azt nem hajlandó betartani, vagyis tudatosan szembehelyezkedett a hivatkozott normával. A jogsértés panaszos általi ismeretére utal a saját maga által tett bejelentés is, mely szerint szabálysértést követett el, és intézkedjen a rendőrség.

Mivel a panaszos a szabálysértés megszüntetésére vonatkozó felszólításnak nem tett eleget, ezért a r. százados igazolásra szólította fel a szabálysértés elkövetésével megalapozottan gyanúsítható panaszost, melynek során a panaszos átadta személyi azonosító igazolványát. A r. százados igazoltatta és ellenőrizte a panaszost a körözési rendszerben a nyolcas kóddal, az ügyeleten keresztül. A nyolcas kód a fokozott ellenőrzés kódja, az intézkedés idején fokozott ellenőrzés volt elrendelve az ország egész területére.

A rendőrkapitányság vezetője rögzítette, hogy az országos rendőr-főkapitány 29000/12046/2011. ált. számon országos bűnügyi-, közbiztonsági- és idegenrendészeti fokozott ellenőrzést rendelt el 2011. április 16. napjáról 2011. május 16. napjáig. Ezzel párhuzamosan a megyei rendőr-főkapitányság vezetője 02000/2476-4/2011. ált. számon rendelt el fokozott ellenőrzést a fenti célból a megye egész területére.

A rendőrkapitányság vezetője ezután úgy folytatta, „A fokozott ellenőrzés kapcsán végzett igazoltatáson túl a hatályos rendelkezések az alábbiakat tartalmazzák”. Ennek keretében szó szerint idézte az Rtv. 29. § (1) és (2) bekezdését, majd megállapította, hogy az igazoltatás a fokozott ellenőrzésben történő végrehajtáson kívül jogszerű volt azért is, mert a panaszossal szemben felmerült a szabálysértés megalapozott gyanúja, vagyis az a közrend és közbiztonság érdekében történt.

Ezután a rendőrkapitány az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pontjának I. fordulatát rögzítette, majd azzal folytatta, hogy a panaszossal szemben fennállt a szabálysértés megalapozott gyanúja, azonban az intézkedő rendőrök eljárásuk során számos egyéb körülményt is mérlegelt. Figyelemmel arra, hogy a törvényhely csak lehetőségként biztosítja az előállítást, mint jogi eszközt, és a folyosón a bejelentő biztonsági őrn kívül más személy nem tartózkodott, így a panaszost nem állították elő, és a r. százados közölte vele, hogy ellene szabálysértési feljelentést tesz, majd befejezte az intézkedést és elhagyta a helyszínt.

Mindezen előzmény után a panaszos 9 óra 16 perckor a rendőrkapitányság ügyeletén ismét bejelentést tett, mely szerint a korábbi rendőri felszólítás és intézkedés ellenére továbbfolytatja a szabálysértést, és ismételten kérte maga ellen a rendőri intézkedést.

A r. százados és a r. őrnagy a szolgálati helyről azonnal a helyszínre indultak, azonban kiérkezésükig a panaszos elhagyta a helyszínt, így újabb intézkedésre nem került sor.

A rendőrkapitányság vezetője ezután megjegyezte, hogy a panaszos további öt esetben élt panasszal a Testületnél, illetőleg ugyanezen intézkedések miatt feljelentéssel élt a nyomozó ügyészségen.

Korábbi panaszaiban a panaszos azt kifogásolta, hogy hasonló intézkedések során az előállítása mellett döntöttek, így a rendőrség személyi szabadságában korlátozta jogellenesen. A jelen panaszban ezzel szemben – a rendőrkapitány álláspontja szerint – a panaszos azt nehezményezi, hogy miért nem állították elő, illetve miért nem korlátozta a r. százados személyi szabadságában. Hozzátette, hogy jelen intézkedés során a körülmények mérlegelése – szemben a korábbi esetekkel, itt nem volt tömeg a folyosón stb. – teremtett alapot arra, hogy a r. százados a kényszerintézkedésektől eltekintett.

Álláspontja szerint a kifejtettekből egyértelműen kitűnik, hogy a panaszos folyamatosan, visszatérő jelleggel rendőri intézkedéseket provokál, ennek célja az, hogy az intézkedést követően párhuzamosan több hatóságnál is bejelentést, feljelentést tudjon tenni az intézkedő rendőrökkel szemben. Megítélése szerint, ezen tevékenysége elsősorban arra irányul, hogy a rendőrséget kártérítésre perelve a megélhetését ebből biztosítsa, másrészt a cselekményében motiválja az is, hogy a rendőri intézkedés végrehajtóit elbizonytalanítsa.

A megvizsgált intézkedést jogszerűnek, szakszerűnek és arányosnak minősítette a rendőrkapitányság vezetője, valamint véleménye szerint az intézkedés semmiféle jogsértést nem valósított meg.

2) Az ORFK vezetőjének 2011. április 27-én kelt, a Készenléti Rendőrség parancsnokának és valamennyi megyei (budapesti) rendőr-főkapitányság vezetőjének címzett tájékoztatása szerint a 2011. április 16-án elrendelt országos bűnügyi, közbiztonsági és idegenrendészeti fokozott ellenőrzést 2011. május 16-án 24 óráig meghosszabbítja.

3) A Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője 2011. április 27-én tájékoztatást nyújtott az érintett rendőri szervek vezetőinek arról, hogy az Rtv. 30. §-a alapján az ORFK Rendészeti Igazgatója a 2011. április 16-án elrendelt bűnügyi, közbiztonsági és idegenrendészeti fokozott ellenőrzést 2011. május 16-án 24 óráig meghosszabbította. A megyei rendőr-főkapitány kérte a 2000/2476-1/2011.ált. számú feladat-meghatározásban foglaltak végrehajtását.

4) A rendőrség továbbította a Testület számára az ügyben érintett biztonsági őr és a panaszos által két esetben tett bejelentésről rögzített hangfelvételt.

A biztonsági őr 8 óra 15 perces bejelentésében elmondta, hogy testületi ülés van, ahol a panaszos tiltás, felszólítás ellenére felvételt készít a beszélgetésről valamint az ott történetekről. A panaszos a felszólításnak nem hajlandó eleget tenni. A rendőrség ügyintézője jelezte, hogy a helyszínen meg fognak jelenni.

Ezután 8 óra 38 perckor a panaszos hívta a rendőrséget, és a telefonban előadta, hogy bejelentéssel kíván élni, mivel a Városházán tartózkodik és kamerázik, ami állítólag önkormányzati rendeletet sért, illetve azt mondják neki, hogy szabálysértést követ el, ezért kéri a rendőrség intézkedését. Az ügyeletes szintén jelezte, hogy a rendőrség a helyszínre megy.

A panaszos 9 óra 16 perckor ismételt bejelentést tesz, mely során elmondta, hogy a Városházán tartózkodik és kamerázik, illetve továbbfolytatja a cselekményét. A panaszos kérte, amennyiben törvénysértést követ el, annyiban intézkedjenek vele szemben.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrség által rendelkezésre bocsátott dokumentumok alapján vizsgálata tárgyává tette magának a rendőri intézkedésnek a jogszerűségét, a panaszos igazoltatását, annak módját, és azt, hogy az eljáró rendőrök a szolgálati fellépésre vonatkozó előírások szerint jártak-e el, illetve, hogy történt-e bármilyen rendőri mulasztás.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedések érintették a panaszos, intézkedéskor hatályban volt, a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény 2. § (1) bekezdéséből levezetett tisztességes eljáráshoz és az 59. § (1) bekezdésében rögzített személyes adatok védelméhez való jogát.

1) A Testület elsőként az értékelte, hogy milyen jogalap és indok birtokában jelent meg a Városháza épületében és kezdeményezett intézkedést a két rendőr.

Az Rtv. 1. §- a rendőrség feladatáról rendelkezik, amelynek (1) bekezdése szerint mások mellett a közbiztonság és a közrend védelme tartozik a rendőrség feladatkörébe. Ugyanezen törvényhely – intézkedéskor hatályos – (2) bekezdésének 1., 2. és 3. pontja szerint az Rtv.-ben és az Rtv. felhatalmazása alapján más jogszabályban meghatározott bűnmegelőzési, bűnüldözési, államigazgatási és rendészeti feladatkörében a rendőrség általános bűnügyi nyomozó hatósági jogkört gyakorol, végzi a bűncselekmények megelőzését és felderítését; szabálysértési hatósági jogkört gyakorol, közreműködik a szabálysértések megelőzésében és felderítésében; ellátja a közbiztonságra veszélyes egyes eszközök és anyagok előállításával, forgalmazásával és felhasználásával kapcsolatos hatósági feladatokat. Az Rtv. 11. § (1) bekezdése a rendőr feladatainak ellátásáról és az utasítások teljesítésének kötelezettségéről a következőképpen rendelkezik: „A rendőr köteles a szolgálati beosztásában meghatározott feladatait a törvényes előírásoknak megfelelően teljesíteni, az előjárója utasításainak – az e törvényben foglaltak figyelembevételével – engedelmességgel, a közbiztonságot és a közrendet, ha kell, élete kockáztatásával is megvédeni.”

Ezen túlmenően az Rtv. 13. § (1) bekezdése a rendőr intézkedési kötelezettségével kapcsolatosan a következőket rögzíti: rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve illet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van. Az intézkedéskor hatályban levő Szolgálati Szabályzat 3. § (1) bekezdése az Rtv. rendelkezéseit egészíti ki. E szerint bűncselekmény vagy szabálysértés észlelése, valamint a közbiztonságot, a közrendet, az államhatár rendjét, a polgárok személyét vagy javait sértő vagy fenyegető veszélyhelyzet esetén, illetőleg ha illet hoznak tudomására, a rendőrt intézkedési kötelezettség terheli.

A rendelkezésre álló adatok – így a panaszbeadvány, a rendőrségi iratok és nem utolsósorban a panaszos által megküldött videofelvétel – alapján tényként rögzíthető, hogy 2011. április 29-én mind a biztonsági őr, mind pedig a panaszos a rendőrségen telefonos bejelentést tett a panaszos magatartása okán – miszerint ő a tiltás ellenére is videofelvételt készít a Városháza épületében – rendőri intézkedést kért. A bejelentés nyomán egy r. százados, a rendőrkapitányság közrendvédelmi- és határrendészeti osztályának vezetője, illetve egy r. őrnagy, az osztály kiemelt főreferense jelent meg a helyszínen és kezdeményezett intézkedést a panaszossal szemben. A panaszos által megküldött felvételek alapján megállapítható, hogy a panaszos a rendőrök kiérkezését megelőzően, illetve ezt követően is videofelvételt készített a tanácssterem bejáratánál.

A Testület megítélése szerint a rendőrségre beérkezett bejelentések alapján felmerült annak a gyanúja, hogy a panaszos a Városháza épületében jogszerűtlen magatartást tanúsít, ami miatt indokolt volt a két eljáró rendőr helyszínen történő megjelenése, ahogy az is, hogy a panaszost rendőri intézkedés alá vonják. A Testület megállapította, hogy a panaszossal szemben az **intézkedés kezdeményezéséhez a szükséges fokú szabálysértés gyanúja a biztonsági őr és a panaszos bejelentése alapján fennállt, ezért jogszerűen került sor a rendőri fellépésre, ami által pedig nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.**

2) A Testület ezt követően a panaszos igazoltatásának jogszerűségét értékelte, illetve azt a panaszosi kifogást, miszerint adatait jogsértő módon kérdezte le az eljáró rendőr.

A rendőrség a panaszos igazoltatásával kapcsolatosan két eltérő okot jelölt meg. A rendőrkapitányság vezetője egyrésztől azon álláspontját juttatta kifejezésre miszerint a panaszos magatartása egyértelműen felvetette a szabálysértés megalapozott gyanúját. Ezt követően hivatkozott M. Város Önkormányzatának szervei szervezeti és működési szabályzatáról szóló 23/1998. (XI. 20.) önkormányzati rendelet – akkor hatályos – 3. számú melléklete VI. fejezete I. pontjában foglaltak szerint: „a hivatali ügyintézés során a polgárok személyes adatainak védelme, valamint a Polgármesteri Hivatalban dolgozó köztisztviselők és egyéb alkalmazottak személyes adatainak védelme érdekében engedély nélkül tilos a Polgármesteri Hivatal épületében videó- és fényképfelvétel készítése.” A hivatkozott önkormányzati rendelet e tilalom alól taxatív módon kivételeket fogalmaz meg, így kivételt képeznek az akkreditált médiaszolgáltatók által a képviselő-testület és bizottsági ülésről készített felvételek, valamint az egyedi kérelem alapján adott engedély.

A tájékoztató levél szerint a panaszos folyamatosan kamerázott, ami a panaszos által készített felvétel alapján ténylegesen, tényként is rögzítendő. Az eljáró r. százados felszólítására nem volt hajlandó felhagyni magatartásával a panaszos, ezért a r. százados felolvasta számára a felvételek készítését tiltó önkormányzati rendeletet, amit a panaszos elmondása szerint megértett, azonban úgy nyilatkozott, nem kívánja betartani a hivatkozott normákat. Mivel a panaszos nem tett eleget a szabálysértés megszüntetésére vonatkozó felszólításnak, ezért a r. százados igazoltatta a panaszost. Az eljáró rendőröket arról tájékoztatta a biztonsági őr, hogy a panaszos felvételkészítésre jogosító engedéllyel sem magánemberként, sem a sajtó képviselőjeként nem rendelkezik.

A rendőrkapitányság vezetője másrésztől az igazoltatás okaként jelölte meg a hatályban levő, országosan elrendelt fokozott ellenőrzést is. Az Országos Rendőr-főkapitány által elrendelt bűnügyi-, közbiztonsági- és idegenrendészeti fokozott ellenőrzésre tekintettel párhuzamosan, a megyei rendőr-főkapitányság vezetője is elrendelte a fokozott ellenőrzést. A panaszos adatait a fokozott ellenőrzés kódjával (nyolcas) kérte le az intézkedő rendőr. A kapitányságvezető megállapítása szerint az igazoltatás a fokozott ellenőrzésben történő végrehajtáson túl jogszerű volt azért is, mert a panaszossal szemben felmerült a szabálysértés elkövetésének gyanúja, ezért az igazoltatás indokolt volt a közrend- és közbiztonság érdekében.

A panaszos által készített felvételek arról tanúskodnak, hogy az intézkedés kezdetén a panaszossal az igazoltatás okaként a fokozott ellenőrzés tényét közölte az intézkedő r. százados, majd miután megkezdte a nyolcas kóddal történő adatellenőrzést, felszólította a panaszost, hogy hagyjon fel a felvételkészítéssel, illetve felhívja a figyelmét arra, hogy cselekményével szabálysértést követ el. Megjegyzendő, hogy a r. százados – ellentétben a rendőrség tájékoztatásával – nem olvasta fel a panaszosnak a hivatkozott önkormányzati rendeletet, hanem tájékoztatta a panaszost, hogy a cselekménye az önkormányzat egy rendeletébe és a szabálysértési törvénybe ütközik. Erre a panaszos azon kérdésére, hogy mely szabálysértésre gondol, a r. százados a Szabs. rend. 26. § b) pontjára hivatkozott. A rendőr több alkalommal figyelmeztette a panaszost cselekménye jogsértő voltára, illetve arra, hogy hagyjon fel a felvételkészítéssel. Tájékoztatta arról is, hogy cselekménye miatt feljelentést tesz ellene, illetve amennyiben továbbfolytatja magatartását, elő is fogja állítani. A panaszos a rendőr ezen kijelentésére szinte azonnal úgy reagált, továbbfolytatja a szabálysértést, illetve meg kérdezte azt is a rendőröktől, mennyi időt kell várnia visszaérkezésükig. A r. százados tájékoztatta, amennyiben újabb bejelentés érkezik a panaszos általi szabálysértő

magatartásról, ismételten intézkedni fognak, előállítják szabálysértés továbbfolytatása miatt, kameráját pedig, mint a szabálysértés tárgyát lefoglalják.

A körülmények összességéből, így a ténylegesen elhangzott rendőri tájékoztatásból és a panaszosi magatartásból arra lehet következtetni, hogy az igazoltatás valós indoka a panaszos magatartásának szabálysértő jellege, illetve annak gyanúja volt, ezért a Testület az igazoltatás jogszerűségét az Rtv. 29. §-a alapján, és nem a fokozott ellenőrzésre tekintettel vizsgálta meg.

Az Rtv. 29. § (1) bekezdése szerint a rendőr a feladata ellátása során igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani. A Testület tehát ez alapján azt értékelte, hogy a közrend és közbiztonság érdekében történő igazoltatás a rendőrség által hivatkozott és tapasztalt szabálysértési gyanú miatt jogszerű volt-e.

Itt kell rögzíteni azt, hogy az Rtv. 92. § (1) bekezdése szerint nem tartozik a Testület hatáskörébe a szabálysértési felelősség vizsgálata. Egyúttal szükséges visszautalni a Testület korábbi gyakorlatára, miszerint ha az Rtv. szerinti rendőri fellépés mögöttes jogalapjaként a rendőrség egy Rtv.-n kívüli jogszabályban meghatározott tényállás tekintetében fennálló gyanúokra (pl. szabálysértés vagy bűncselekmény gyanújára) hivatkozik, a Testület – az adott cselekményért egyébként fennálló szabálysértési vagy büntetőjogi felelősség kérdésében való állásfoglalás nélkül – vizsgálja, hogy az adott esetben fennállt-e olyan fokú gyanú, amely elégséges jogalapot szolgáltatott az intézkedéssel, jelen esetben az igazoltatással megvalósult jogkorlátozásra.

A Testület hozzáteszi, hogy egy elfogadott és kihirdetett önkormányzati rendeletet, illetve azzal összevetve a szabálysértési törvény bármely rendelkezését sem az eljáró rendőr, sem az intézkedéssel érintett személy, jelen esetben a panaszos, nem jogosult jogalkotói értelmezésnek alávetni. Azt is meg kell jegyezni, hogy a szabálysértés megvalósítását a szabálysértési eljárás keretei között kell tisztázni, a rendőri intézkedés foganatosítása szempontjából elegendő a gyanúok meglétének megállapítása.

Rá kell mutatni továbbá arra is, hogy a rendőrség által hivatkozott önkormányzati rendelet intézkedéskor hatályos szövege szerint „a hivatali ügyintézés során a polgárok személyes adatainak védelme, valamint a Polgármesteri Hivatalban dolgozó köztisztviselők és egyéb alkalmazottak személyes adatainak védelme érdekében engedély nélkül tilos a Polgármesteri Hivatal épületében videó- és fényképfelvétel készítése.” Tehát az intézkedés időpontjában a rendelet nem szólt a rendelkezés megsértésének jogkövetkezményeiről. A rendelet jelenleg hatályos szövege 2011. május 30-án kiegészült egy további ponttal, amely a következőképpen rendelkezik: „Aki a Polgármesteri Hivatal épületeiben engedély nélkül videó-és fényképfelvételeket készít, valamint aki személyes adatokat az érintett hozzájárulása nélkül kezel szabálysértést követ el és 30 000 Ft-ig terjedő pénzbírsággal sújtható”. Mindezek alapján tényként rögzíthető, hogy az önkormányzati rendelet 2011. április 29-én mindössze egy tiltó rendelkezést tartalmazott, amely alapján az eljáró rendőr a panaszost felszólította a videofelvétel készítés abbahagyására, érvényt szerezve ezzel a rendelet előírásának.

Az eljáró rendőr az önkormányzati rendelet mellett a Szabs. rend. 26. § b) pontját jelölte meg az intézkedés jogalapjaként, ami az adatvédelmi szabálysértés tényállását rögzíti. E szerint szabálysértést követ el az, aki az érintettet a személyes adatok védelméhez, illetőleg a közérdekű adatok nyilvánosságához való jogának gyakorlásában akadályozza.

A Testület megítélése szerint – anélkül, hogy a panaszos magatartását szabálysértési szempontból minősítené – a panaszos által tanúsított magatartás, illetve a rendőri felszólítással és intézkedésre passzívan ellenszegülő viselkedés a közrend, közbiztonság védelme érdekében – figyelemmel a szabálysértés elkövetésének gyanújára is – indokoltá tette a panaszos igazoltatását. **A Testület ezért a panaszos igazoltatását a tisztességes eljáráshoz való jog jogszerű korlátozásaként értékelte.**

A panaszos kifogásolta azt is, hogy az igazoltatás során az intézkedő rendőr személyes adatait rádión keresztül leellenőrizte.

Ezzel összefüggésben az intézkedéskor hatályban levő Szolgálati Szabályzat 38. §-ra kell emlékeztetni. Ezen jogszabályhely (1) bekezdése kimondja: „Az igazoltatás során a rendőr elkéri az igazoltatott személyazonosító igazolványát vagy egyéb, a személyazonosságot hitelt érdemlően igazoló okmányát. Ha az okmány valódisága kétséges, a rendőr ellenőrző kérdéseket tehet fel. Felszólítja az igazoltatott személyt adatainak bemondására, a bemondott adatokat az okmánnyal összehasonlítja. Az intézkedés során minden esetben ellenőrizni kell az igazoltatott személy és a bemutatott okmány adatait a Schengeni Információs Rendszerben (SIS), a körözési információs rendszerben, illetőleg – szükség szerint – a személyi adat- és lakcím nyilvántartásban, vagy az okmány-nyilvántartásban.” A rendelkezés tehát kötelezettségként írja elő a rendőr számára az igazoltatott személy adatainak ellenőrzését a Schengeni Információs Rendszerben és a körözési információs rendszerben, nem engedve az alól kivételt.

A hivatkozott rendelkezés alapján, valamint a panaszos igazoltatásának jogszerű voltára tekintettel a Testület megállapította, **hogy a jogszabály által előírt rendszerekben való adatellenőrzéssel nem sérült a panaszos személyes adatok védelméhez fűződő joga.**

3) A panaszos beadványában észrevételezte, hogy az eljáró rendőr a „Jó napot” köszönés után bemutatkozás nélkül kérte el személyi igazolványát, majd a panaszos kérdése után a fokozott ellenőrzés hatályára hivatkozott. A panaszos kérte a Testületet, bizonyosodjon meg arról, hogy az intézkedés időpontjában valóban fokozott ellenőrzés volt-e érvényben.

Az Rtv. 20. § (2) bekezdése szerint a rendőr az intézkedés megkezdése előtt minden esetben köteles nevét, azonosító számát, illetve az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Ez alól egyetlen eset lehet kivétel, nevezetesen, ha ez a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, ebben az esetben ugyanis az intézkedés befejezésekor kell az igazolására szolgáló lépéseket megtenni. A törvényhely (3) bekezdése szerint: „A rendőr köteles – ha az a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyezteti – intézkedése megkezdése előtt szolgálati igazolványát vagy azonosító jelvényét felmutatni. Ha a rendőr szolgálati igazolványának vagy azonosító jelvényének felmutatása az intézkedés megkezdése előtt veszélyeztetné az intézkedés eredményességét, úgy azt az intézkedés befejezésekor köteles felmutatni.”

Az Rtv. idézett rendelkezéseit a Szolgálati Szabályzat 4. §-a egészíti ki. A 4. § (1) bekezdése szerint a rendőr az intézkedést – ha az a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyezteti – a napszaknak megfelelő köszönéssel, az intézkedés alá vont nemének, életkorának megfelelő megszólítással, ha egyenruhát visel tisztelgéssel, és a tervezett intézkedés megjelölése és célja, valamint neve és azonosító száma közlésével kezdi meg.

A fent idézett jogszabályhelyek kötelezettséggént írják elő az eljáró rendőr számára mások mellett az önmaga azonosítását, így neve közlését. Ezen kötelezettségeknek az intézkedés kezdetekor vagy – amennyiben az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti – azt követően kell eleget tenni.

A rendőrségi tájékoztatás szerint az intézkedő rendőr közölte nevét a köszönés után, ugyanakkor a panaszos ezzel ellentéteset állított, amely állítását az intézkedésről készített videofelvétellel is igazolt. A felvétel tanúsága szerint az eljáró rendőr a következőképpen kezdte meg az intézkedést: „Jó napot I., kérem szépen egy személyi igazolványt.” Sem ezt követően közvetlenül, sem pedig az intézkedés végén nem azonosította magát az intézkedő r. százados. **A tapasztalt hiányosságra tekintettel a Testület megállapította a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmét, amely sérelmet csekély fokúnak értékelt.**

Ezen túlmenően a Testület hozzáteszi, hogy az eljáró rendőr által megjelölt fokozott ellenőrzést az ORFK vezetője rendelte el az ország egész területére bűnügyi-, közbiztonsági- és idegenrendészeti célból, amelyre tekintettel párhuzamosan, a megyei rendőr-főkapitányság vezetője is elrendelte a fokozott ellenőrzést.

4) A panaszos beadványában azt is nehezményezte, hogy az intézkedő rendőr fenyegetőzött vele, illetve sértegette őt. A Testület a panaszos ezen kifogását az Rtv. 2. §-a alapján, a panaszos elmondására és az intézkedésről készült videofelvételre tekintettel kísérelte meg tisztázni, tekintve, hogy a rendőrség a Testület külön kérése ellenére ezen kérdést illetően nem foglalt állást.

A Testület az Rtv. 2. §-a (1) bekezdésének második mondatát vette alapul vizsgálatánál, amely szerint a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait. Az intézkedő rendőrökkel – mint a közhatalmi funkciót ellátó szerv tagjaival – szemben minden esetben elvárható az udvarias és kulturált fellépés.

A Testület gyakorlata és korábbi megállapításai szerint ez a jogszabályhely olyan kötelezettséget ró a rendőrségre, miszerint az intézkedő rendőröknek a fennálló pozitív, tehát alapjogvédelmi kötelezettségen túl, tartózkodniuk kell minden olyan magatartástól és cselekménytől, mely az Rtv. 15. §-ának összevetésében is – az intézkedéssel szükségesen vagy elkerülhetetlenül együtt járó jogkorlátozás mértékén túl – indokolatlan vagy szükségtelen vagy akár túlzott jogsérelmet okoz az intézkedés alá vont állampolgárok alapvető jogaiban, így különösen emberi méltóságukban (pl. udvariatlan, megalázó hangnem, durva bánásmód).

A megtekintett videofelvétel alapján tényként állapítható meg, hogy az eljáró rendőr az intézkedés során nyugalma nem veszítette el, mindvégig higgadt hangon beszélt a panaszossal, még az után is, hogy a panaszos nem egyszer, nyilvánvalóan provokatív módon reagált a r. százados által elmondottakra. **A Testület álláspontja szerint a r. százados a**

panaszossal folytatott kommunikáció során tiszteletben tartotta, azáltal pedig nem sértette a panaszos emberi méltósághoz való jogát.

5) A Testület végül azt értékelte, hogy történt-e mulasztás a vizsgált intézkedés során. A panaszos ugyanis értetlenségének adott hangot azt illetően, hogy miért nem állították őt elő, illetőleg mi indokolta azt, hogy egy korábbi, hasonló esetben személyi szabadsága korlátozása mellett döntöttek.

A rendőrség tájékoztatása szerint a panaszossal szemben fennállt ugyan a szabálysértés elkövetésének gyanúja, ugyanakkor az intézkedő rendőrök számos egyéb körülményt is mérlegeltek. A hivatkozott Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pontjának I. fordulata szerint a rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt, aki a szabálysértést az abbahagyásra irányuló felszólítás után is folytatja. Figyelemmel arra, hogy a törvényhely csak lehetőségként biztosítja az előállítást, mint jogi eszközt, és a folyosón a bejelentő biztonsági őron kívül más személy nem tartózkodott, így a panaszost nem állították elő, és a r. százados közölte vele, hogy ellene szabálysértési feljelentést tesz, majd befejezte az intézkedést és elhagyta társával a helyszínt.

Ezzel egybeesik az intézkedésről készített felvétel, azon ugyanis többször hallható volt, amint a r. százados felhívta a panaszos figyelmét arra, hogy a szabálysértés továbbfolytatása esetén elő fogja állítani, ugyanakkor tájékoztatta arról is, hogy először feljelentést tesz ellene, és amennyiben ismételt bejelentés érkezik a rendőrségre arról, hogy a szabálysértés továbbfolytatja, úgy újabb rendőri fellépésre számíthat. Tényként állapítható meg az is, hogy minden egyes rendőri felhívás és joghátrány kilátásba helyezésekor a panaszos – provokatív módon – úgy reagált, magatartását továbbfolytatja, sőt, szinte kérdőre vonta a rendőröket, miért nem viszik el őt azonnal.

Szükséges utalni arra, hogy az Rtv. 33. § (1) és (2) bekezdése taxatív sorolja fel az előállítás okait. Az (1) bekezdésben foglalt előállítási okok az előállítás úgynevezett kötelező eseteit rögzíti, míg a (2) bekezdés szerintiek alapján a rendőrség az érintett személyt mindössze előállíthatja. Az utóbbi csupán a lehetőséget biztosítja az előállításhoz és az adott esetben az intézkedő rendőr diszkrecionális jogkörébe tartozik annak eldöntése, hogy valóban feltétlenül szükséges-e annak foganatosítása. Azon kérdés eldöntéséhez, hogy szükséges-e az érintett személy személyi szabadságának korlátozása az Rtv. 15. §-a, azaz az arányosság követelménye nyújt eligazítást. E szerint „a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával”, továbbá „több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés, illetőleg kényszerítő eszköz közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár”.

Az intézkedés során a fenti rendelkezések figyelembe vételével döntött az eljáró rendőr úgy, hogy a panaszos előállítása mellőzésével az igazoltatással és a panaszos feljelentésével is elérhető a kívánt cél, azaz az, hogy a panaszos szabálysértő magatartásával felhagyjon. Az arányosság követelményének betartására utal az a körülmény is, hogy az előállítást a jogsértő cselekmény továbbfolytatása esetére helyezték kilátásba. A Testület megjegyzi, hogy jelen megállapítását (szintén) a panaszos magatartásának szabálysértési oldalról történő minősítése nélkül teszi, hiszen figyelemmel a hatásköri szabályokra, nincs is felhatalmazása az ilyen jellegű értékelésre. Azzal, hogy az intézkedő rendőrök először egy kevésbé jogkorlátozó intézkedést foganatosítottak a panaszossal szemben, a Testület álláspontja szerint – a

hivatkozott jogszabályhelyek értelmezése és a megismert körülmények alapján – **nem mulasztottak intézkedést és egyben nem is okoztak joghátrányt a panaszos számára, ezért e tekintetben sem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.**

IV.

A fentiek alapján a Testület megállapította, hogy a vizsgált ügyben az egyes sérelmek, azaz maga a rendőri fellépés, az igazoltatás és az adatellenőrzés ténye, valamint az intézkedő rendőr által alkalmazott hangnem tekintetében alapjogsérelem nem történt, a felsorolt intézkedések jogszerűsége okán, illetőleg álláspontja szerint nem mulasztott intézkedést az eljáró rendőr akkor, amikor a panaszos előállítása mellőzéséről döntött. Ugyanakkor a Testület a szolgálati fellépésre vonatkozó azon panaszosi sérelemnek, miszerint a rendőr nem azonosította magát, helyt adott, ami miatt megállapította a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét. A Testület megítélése szerint a megvalósult sérelem nem éri el a súlyosság azon fokát, amely indokolttá teszi, hogy a Testület állásfoglalását megküldje az országos rendőrfőkapitánynak, ezért döntését a rendelkező részben foglaltak szerint alakította ki és az Rtv. 93. §-ának (2) bekezdése szerint a panasz áttételéről döntött.

Budapest, 2012. január 31.

Dr. Juhász Imre

elnök, előadó testületi tag

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
testületi tag